

քաբանութիւն»ը, որ կը սկսի Նոյեմբեր 1էն (թղ. 3ա) ու կը վերջանայ Հոկտ. 31ին (թղ. 45բ): Սկիզբը (թղ. 2բ) կայ Տէր Կոմիտասի հետեւեալ Յիշատակարանը.

«Շնորհօք Ամենասուրբ Հոգւոյն: Հաւաքաբանութիւնք կարգադրութեանց ըստ աւուրց ամսոց, որք են յայտնութիւնք տօնից Տէրունականաց. եւ բացատրութիւնք Տօնախմբութեանց Արբոց հայրապետաց. եւ ցուցմունք վկայաբանութեանց Արբոց մարտիրոսաց. եւ համաձայնութիւնք տօնացուցիցն Լատինաց եւ Յունաց՝ ըստ միաբանութեանն Հայոց Այսմաւուրաց: Ժողովեալ ի միում օփի՝ այսինքն ի մի վայր, ի փառս ամենամեծին Աստուծոյ եւ ի պարծանս արանց ճշմարտասիրաց եւ յեղբարց ուսումնասիրաց:

Յեղմոն ասէ ումեմն չարեալ,

Պիտակ էրէց Կոմիտաս լեալ,

Քօմուրճեանց տանն ստորագասեալ,

Յաչս ամենից սըտրուկ 'ւ յետնեալ:

Յամի փրկչին ներմարմնացեալ,

ՌԱ Ո եւ ՂԱՏ (1690) տառն լըցեալ,

Այլ եւ վիպէ ՃԱՌԵԼԴ (1140) պատուեալ,

Զթիւ Հայոց աստ է պատմեալ:

Յե՛ստ արա զբանս գըծագըրեալ,

Եզի եղբարցդ իմ պերճացեալ,

Զբօսնուք սովաւ որք հանդիպեալ,

Մաղթեմ յիշել զիս տառապեալ»:

Զեռագրին վերջը (թղ. 46ա) կայ ընդօրինակողին Յիշատակարանը. «Արդ գրեալ եւ յաւարտեալ եղև եւ Յանկզիրքս ի Սուրբ քաղաքն Երուսաղէմ, ընդ հովանեաւ Արբոյ Աթոռոյն Յակոբա Առաքելոյն Եղբօր Տեառն, ի թուականութեանս հայոց ՌՃՍԸ (= 1699), եւ ի Սեպտեմբեր ամսոյ Ա: Իսկ ի հայրապետութեան Արբոյ Գահոյս Տեառն Մինասի քաջ Հռետորի, եւ ի թագաւորութեանն տաճկաց՝ սուլտան Մուստաֆային՝